

(...) Sygn. akt II K 507/18

(...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...). Dnia 26 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Skierniewicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Siedlecka

Protokolant: st. sekr. sąd. Krzysztof Nowakowski, st. sekr. sąd. Katarzyna Szóstak,

st. sekr. sąd. Małgorzata Minda, st. sek. sąd. Urszula Dworczyńska

przy udziale Prokuratora: Magdaleny Hryniewicz – Rucińskiej, Marzeny Jabłońskiej, Jacka Szymczaka, Tomasza Zwolińskiego

po rozpoznaniu w dniach 4 października 2018r., 26 października 2018r., 7 listopada 2018r., 19 grudnia 2018r. 15 stycznia 2019r., 25 stycznia 2019r., 25 lutego 2019r., 5 marca 2019 r., 29 kwietnia 2019 r., 7 czerwca 2019r., 9 lipca 2019r., 27 sierpnia 2019 r., 18 lutego 2020r., 10 lipca 2020r., 29 lipca 2020r., 4 sierpnia 2020r, 26 sierpnia 2020r.

sprawy: **M. L.**

syna J. i M. z domu C.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 października 2015 roku w S., przy ul. (...), będąc właścicielem obiektu budowlanego, w postaci ogrodzenia składającego się z betonowych przęseł umiejscowionego na działkach ewidencyjnych gruntów 82/29; 82/30 i 82/27 mieszczących się w S., przy ul. (...) nieumyślnie naraził małoletnią M. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, poprzez wykonanie niezgodnie ze sztuką budowlaną i brak utrzymania w należyтым stanie technicznym nie zapewniającym bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego, wynikającym z ustawy Prawo budowlane -w/wymienionego betonowego ogrodzenia złożonego z przęseł, które to ogrodzenie spadło na małoletnią pokrzywdzoną podczas jej zabawy na placu zabaw, w wyniku czego doznała ona urazu wielonarządowego w tym rozległej rany skalpującej powłoki górnej części głowy z masywnym podbiegnięciem krwawym i krwiakiem podskórnym szczytu głowy, złamania kości potylicznej po stronie prawej z wgłębieniem, obrzęku prawej półkuli mózgu z ogniskami stłuczenia, krwawienia w przestrzeni podpajęcznej, uogólnionego obrzęku mózgu i stłuczenia nerek, skutkiem czego w dniu 30 października 2015 roku zmarła w szpitalu Instytut Centrum (...) w Ł. na skutek doznanych obrażeń ciała

tj. o czyn z art. 160 § 2 i § 3 kk i art. 155 kk i art. 91 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane w zw. z art. 11 § 2 kk

1. w miejsce zarzuconego czynu uznaje M. L. za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu do 27 października 2015 roku w S., przy ul. (...), będąc właścicielem obiektu budowlanego w postaci ogrodzenia składającego się z betonowych przęseł umiejscowionego na działkach ewidencyjnych gruntów 82/29; 82/30 i 82/27 mieszczących się w S., przy ul. (...), wbrew obowiązkom wynikającym z art. 61 ustawy prawo budowlane nie utrzymywał w

należyтым stanie technicznym, nie zapewniającym bezpieczeństwa użytkowania opisanego ogrodzenia betonowego, czym wyczerpał znamiona art. 91a ustawy prawo budowlane i za to na podstawie art. 91a ustawy wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk i art. 72 § 1 pkt. 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby zobowiązując go w tym czasie do informowania kuratora co 6 (sześć) miesięcy na piśmie o przebiegu okresu próby;

3. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 14436,93 (czternaście tysięcy czterysta trzydzieści sześć 93/100) złotych tytułem kosztów sądowych, w pozostałej części obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 507/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. L.	Oskarżony został uznany za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu do 27 października 2015 roku w S., przy ul. (...), będąc właścicielem obiektu budowlanego w postaci ogrodzenia składającego się z betonowych przęseł umiejscowionego na działkach ewidencyjnych gruntów 82/29; 82/30 i 82/27 mieszczących się w S., przy ul. (...), wbrew obowiązkom wynikającym z art. 61 ustawy prawo budowlane nie utrzymywał w należyтым stanie technicznym, nie zapewniającym bezpieczeństwa użytkowania opisanego ogrodzenia betonowego, czym wyczerpał znamiona art. 91a ustawy prawo budowlane.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. M. L. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą L. w S. przy ul. (...). Ogrodzenie działki – betonowy płot, na której znajdował się zakład (...) przy ul. (...) w S., zostało wzniesione w latach 2004-2005 przez firmę, która zajmowała się produkcją tego typu ogrodzeń. Do 2010	wyjaśnienia oskarżonego; zeznania M. M.	k.654-656; k. 861-863	

<p>roku, kiedy pobudowano w sąsiedztwie blok mieszkalny znajdowało się w dobrym stanie technicznym. W 2010 roku podczas tej budowy, zostało uszkodzone, a następnie odremontowane przez wykonawcę bloku.</p>			
<p>2. W dniu 9 lipca 2010 roku dokonano wymiany 18 segmentów ogrodzenia – dolnej części – oraz 9 segmentów górnych części ozdobnych.</p>	<p>protokół; zeznania Z. S.</p>	<p>k. 190; 942</p>	
<p>3. Ogrodzenie znajdowało się na terenie osiedla przy (...) (...). W bezpośrednim sąsiedztwie znajdował się blok mieszkalny (...), który betonowym ogrodzeniem graniczy z firmą (...). Płot zbudowany jest z betonowych płyt. Na końcu bloku, pomiędzy betonowym ogrodzeniem firmy (...) a ogrodzeniem firmy (...) znajdował się plac zabaw dla dzieci ze zjeżdżalnią, huśtawką, piaskownicą. Ów plac zabaw nie był odgradzony od betonowego płotu. Miejsce to znajdowało się w 10 przeszle płotu licząc od budynków B..</p> <p>Betonowe ogrodzenie zbudowane było ze słupów o wysokości 198 cm, pomiędzy które wstawione były płyty o wymiarach 200 cm x 55 cm i szerokości 4 cm. W każdym przeszle powinny znajdować się 4 pełne</p>	<p>protokół oględzin; dokumentacja fotograficzna; protokół oględzin; dokumentacja fotograficzna</p>	<p>k. 11-14; k. 23-35; k. 84-85; k. 583 i n.</p>	

<p>plyty, w tym 3 licząc od dołu były jednolite, zaś czwarta, znajdująca się na górze posiadała elementy dekoracyjne – ażurowania.</p>			
<p>4. Firma W. B. B. (...) Spółka zoo sąsiadowała z zakładem (...) oraz terenem, na którym znajdował się blok przy ul. (...). Blok komunalny oraz plac zabaw został wybudowany około 2009 roku, wówczas W. B. ogrodził swoją działkę siatką zaciągniętą na metalowe słupki. Od początku ogrodzenie to było niszczone przez dzieci i młodzież bawiącą się na placu zabaw, ponieważ piłka przedostawała się na teren zakładu. Dzieci przecinały siatkę i otworem przechodziły na teren zakładu. Siatka była przecinana w kilku miejscach i za każdym razem W. B. naprawiał ją ze względów bezpieczeństwa na swój koszt.</p>	<p>zeznania W. B.</p>	<p>k. 73-74, k. 914-915</p>	
<p>5. Plac zabaw w 2015 roku nie posiadał własnego ogrodzenia. Takie istniało przez około 3-4 lata po wybudowaniu, ale zostało uszkodzone, a następnie zlikwidowane.</p>	<p>wyjaśnienia M. L. zeznania A. S.</p>	<p>K 654-656; k. 632-633, k. 912-913</p>	
<p>6. Z uwagi na niszczenie betonowego płotu otaczającego zakład (...), M. L. zlecał wymianę uszkodzonych</p>	<p>zeznania M. M.; wyjaśnienia M. L.; zeznania B. L.;</p>	<p>k. 507-508, k. 861-863; k. 654-656; k. 864-865;</p>	

<p>plyt. Uszkodzenia wynikały z uderzeń samochodami, piłką przez dzieci. Zdarzały się sytuacje, że piłka w czasie zabawy wpadała na teren zakładu i wtedy dzieci przeskakiwały przez płot. Pracownicy L. zwracali dzieciom uwagę, co spotykało się z lekceważącymi komentarzami z ich strony.</p>	<p>zeznania H. N.;</p> <p>zeznania E. G.</p>	<p>k. 879-880;</p> <p>k. 880-881</p>	
<p>7. Uszkodzone płyty wymieniane były przez syna M. L. – B. L., D. B. i J. C., ostatni raz w sierpniu 2015 roku. Właściciel firmy (...) nie kontaktował się z M. L. w sprawie stanu technicznego ogrodzenia.</p>	<p>wyjaśnienia M. L.;</p> <p>zeznania B. L.;</p> <p>zeznania E. G.;</p> <p>zeznania M. M.;</p> <p>zeznania D. B.;</p> <p>zeznania H. N.;</p> <p>zeznania E. G.</p>	<p>k. 654-656;</p> <p>k. 699, k. 864-865;</p> <p>k. 836-838;</p> <p>k. 861-863;</p> <p>k. 877-878;</p> <p>k. 879-880;</p> <p>k. 880-881</p>	
<p>8. Ogrodzenie to pomimo wymiany płyt, nie było w dobrym stanie, ponieważ część płyt brakowało lub były popękane, powypychane. Przy ogrodzeniu nadal bawiły się dzieci. Przy trzepaku dzieci grały w piłkę, a jeśli ta wpadała za mur – przechodziły na teren zakładu.</p>	<p>zeznania D. O.;</p> <p>zeznania W. B.;</p> <p>zeznania W. B.;</p> <p>zeznania D. A.;</p> <p>zeznania M. W.;</p> <p>zeznania K. Ł.;</p> <p>zeznania M. W.;</p> <p>zeznania A. S.;</p> <p>zeznania M. M.</p>	<p>k. 64-65, k. 859;</p> <p>k. 68, k. 858;</p> <p>k. 73-74, k. 914-915;</p> <p>k. 102-103;</p> <p>k. 521, k. 863-864;</p> <p>k. 696-697, k. 913-914;</p> <p>k. 835-836;</p> <p>k. 838-839;</p> <p>k. 861-863</p>	
<p>9. Mieszkańcy bloku wnioskowali o przeniesienie placu zabaw w inne miejsce. W dniu 27 czerwca 2014</p>	<p>zeznania M. W.;</p> <p>pismo</p>	<p>k. 521, k. 863-864;</p> <p>k. 572</p>	

<p>roku wnioskowali do Prezydenta Miasta S. o przeniesienie placu zabaw w inne miejsce z uwagi na konieczność stworzenia miejsc parkingowych w okolicach bloku. Pismo to wpłynęło do Urzędu Miasta w dniu 3 lipca 2014 roku.</p>			
<p>10. Administratorem działki, na której znajdował się plac zabaw do 2015 roku był ZGM sp. zoo (Zakład Gospodarki Mieszkaniowej), a później (...) sp. zoo. (Zakład (...)).</p>	<p>zeznania T. R.; zeznania S. G.; zeznania P. Z.; zeznania E. G.; zeznania P. M.; protokoły z wizji; zeznania A. S.</p>	<p>k. 510-511; k. 513-514, k. 907-909; k. 527-528, k. 909; k. 531, k. 910; k. 604-605, k. 911-912; k. 607; k. 632-633, k. 912-913</p>	
<p>11. (...) sp. zoo przejął administrowanie placami zabaw od lipca 2015 roku (z datą wsteczną od czerwca 2015 roku). Umową tą (...) został uposażony kwotą 2200 złotych na rok za jeden plac zabaw.</p>	<p>zeznania P. M.; umowa</p>	<p>k. 604-605, k. 911-912; k. 608</p>	
<p>12. Z uwagi na to, że oba ogrodzenia działek sąsiadujących z placem zabaw były niszczone, W. B. w imieniu firmy (...) w dniu 13 kwietnia 2015 roku wystosował do Urzędu Miasta S. pismo z prośbą o podjęcie działań w sprawie. Dążył do zapewnienia dzieciom bezpieczeństwa poprzez dokonanie napraw sąsiadujących płotów. W maju 2015 roku został</p>	<p>zeznania W. B.; Pismo; rachunek; zeznania T. R.; zeznania S. G.; zeznania P. Z.; zeznania P. M.</p>	<p>k. 73-74, k. 914-915; k. 75, k. 76, k. 516, k. 517; k. 78; k. 510-511; k. 513-514, k. 907-909; k. 527-528, k. 909; k. 604-605, k. 911-912</p>	

<p>poinformowany, że pismo skierowano do ZGM w S.. W związku z treścią pisma żaden z organów nie kontaktował się z jej autorem, nie dokonano również żadnych napraw płotów.</p>			
<p>13. Prezes (...) po otrzymaniu pisma z firmy (...) nie odpowiedział na nie, nie zlecił żadnych czynności, choćby kontrolnych w miejscu tego placu zabaw. Nie poinformował o treści pisma Inspektora Nadzoru Budowlanego.</p>	<p>zeznania P. M.;</p>	<p>k. 604-605, k. 911-912;</p>	
<p>14. W związku z tym W. B. kolejny raz dokonał naprawy siatki na swój koszt.</p>	<p>zeznania W. B.;</p>	<p>k. 73-74, k. 914-915;</p>	
<p>15. W dniach 2 i 3 lipca 2015 roku Straż Miejska dokonała kontroli osiedlowych placów zabaw, wskazując jaki był stan techniczny urządzeń. W odniesieniu do placu zabaw znajdującym się przy ul. (...) stwierdzono usterki techniczne zabawek oraz brak regulaminu. W notatce nie wskazano żadnych okoliczności związanych z ogrodzeniem sąsiadującym z placem zabaw.</p>	<p>notatka urzędowa</p>	<p>k. 609</p>	
<p>16. W dniu 19 sierpnia 2015 roku przedstawiciele Nadzoru Budowlanego kontrolowali place zabaw, w tym ten znajdujący się</p>	<p>zeznania P. M.;</p> <p>protokoły z wizji;</p> <p>protokół;</p>	<p>k. 604-605, k. 911-912;</p> <p>k. 607, k. 610;</p> <p>k. 632-633, k. 912-913;</p>	

<p>przy ul. (...). W protokole kontroli nie stwierdzono żadnych uchybień, poza koniecznością kontroli stanu technicznego zabawek. W szczególności nie podjęto żadnych działań w związku ze stanem ogrodzenia sąsiadującego z placem zabaw.</p>	<p>zeznania A. S.; zdjęcia; zeznania J. K.</p>	<p>k. 926; k. 928-931</p>	
<p>17. Ogrodzenie to było uszkodzone przed dniem 27 października 2015 roku. W części środkowej płotu od około miesiąca wybita była jedna z płyt betonowych. Płot został uszkodzony przez dzieci grające w piłkę, a dzieci przechodziły przez powstały otwór na sąsiednią posesję.</p>	<p>zeznania E. G.; zeznania D. A.; zeznania M. W.; zeznania M. S.; zeznania P. S.; zeznania M. W.; zeznania A. S.; zeznania M. M.</p>	<p>k. 36V, k. 836-838; k. 102-103, k. 860-861; k. 521, k. 863-864; k. 573, k. 879; k. 611-612, k. 878-879; k. 835-836; k. 838-839; k. 861-863</p>	
<p>18. D. D. i D. A. (aktualnie M., przywoływany jednak w dalszej części uzasadnienia jako A. z uwagi na to, że takim nazwiskiem posługiwali się świadkowie) około 17.00 wyszli na plac zabaw pograć w piłkę przy trzepaku, za którym znajdował się betonowy płot. Piłka kilkakrotnie uderzała o płot.</p>	<p>zeznania D. D.; zeznania D. A. zeznania P. J.</p>	<p>k. 50-51, k. 876-877; k. 102-103, k. 860-861; k. 43-44, k. 856-857;</p>	
<p>19. W tym czasie na plac zabaw przyszły M. W. i P. S..</p>	<p>zeznania D. D.; zeznania D. A.; zeznania M. W.; zeznania P. S. ;</p>	<p>k. 50-51, k. 876-877; k. 102-103, k. 860-861; k. 228-231, k. 835-836; k. 611-612, k. 878-879;</p>	

	zeznania M. W.	k. 835-836	
20. W pewnym momencie D. A. wykopał piłkę za ogrodzenie zakładu (...).	zeznania D. D.	k. 50-51, k. 876-877	
21. Jeden z chłopców tj. D. D. lub D. A., podszedł do przęsła ogrodzenia, w którym brakowało trzeciej płyty od dołu i wykopał lub wypchnął drugą płytę od dołu w taki sposób, że wpadła ona na teren zakładu (...).	zeznania P. J.; zeznania A. S.; zeznania D. D.	k. 43-44, k. 856-857; k. 40-41, k. 838-839; k. 50-51, k. 876-877	
22. Następnie D. A. przeszedł przez otwór w ogrodzeniu po płycie, wykopał piłkę do D. D., po czym sam wrócił i chłopcy grali dalej. Kiedy piłka kolejny raz wpadła na teren zakładu, D. A. udał się po nią przez otwór w płocie, pobięła za nim M. W..	zeznania D. D.; zeznania P. S.; zeznania P. J.	k. 50-51, k. 876-877; k. 611-612, k. 878-879; k. 43-44, k. 856-857;	
23. Dziewczyna powiesiła się na płycie, która znajdowała się na górze, włożyła dłonie w szpary płyty, uniosła nogi i przeskoczyła na teren zakładu. Wówczas z ogrodzenia wypadł kawałek płyty, który pozostał po wypchnięciu przez jednego z chłopców poprzedniej i który podtrzymywał tę górną płytę. D. D. powiedział wówczas M. W., aby nie skakała kolejny raz, ponieważ płyta runie.	zeznania D. D.;	k. 50-51, k. 876-877;	

<p>24. M. W. nie posłuchała i kiedy wracała z terenu zakładu chwyciła płytę jak poprzednio, zawiesiła się na niej z zamiarem przeskoczenia. Wtedy płyta, na której zawiesiła się dziewczyna zaczęła lecieć w dół, a wraz z nią M. W.. M. W. udało się przeskoczyć, ale płyta upadła kiedy dziewczyna trzymała jeszcze dłonie w jej otworach. Dziewczyna uderzyła tyłem głowy o dolną płytę, o jej krawędź. Początkowo M. W. miała otwarte oczy, P. S. zauważyła krew.</p>	<p>zeznania D. D.;</p> <p>zeznania P. S.;</p> <p>zeznania A. S.</p>	<p>k. 50-51, k. 876-877;</p> <p>k. 611-612, k. 878-879;</p> <p>k. 40-41, k. 838-839</p>	
<p>25. Żadne z dzieci nie miało przy sobie telefonu komórkowego, więc D. D. i P. S. pobiegli po matkę pokrzywdzonej, D. A. został z M. W..</p>	<p>zeznania D. D.;</p> <p>zeznania M. S.;</p> <p>zeznania P. S.;</p> <p>zeznania D. A.</p>	<p>k. 50-51, k. 876-877;</p> <p>k. 573, k. 879;</p> <p>k. 611-612, k. 878-879;</p> <p>k. 102-103, k. 860-861</p>	
<p>26. P. J. i W. S. w tym czasie szli do domu W. S. i przechodzili obok placu zabaw. W pewnym momencie podbiegł do niego D. A. z prośbą o zatelefonowanie na pogotowie, ponieważ na głowę jego koleżanki upadł płot. P. J. podszedł do dziewczynki, która siedziała przy płocie, tyłem, miała rozcięta głowę. P. J. zatelefonował po karetkę.</p>	<p>zeznania P. J.</p> <p>zeznania D. A.</p>	<p>k. 43-44, k. 856-857;</p> <p>k. 102-103, k. 860-861</p>	
<p>27. D. A. prosił również E. G. o zatelefonowanie po pogotowie.</p>	<p>zeznania D. A.;</p> <p>zeznania E. G.</p>	<p>k. 102-103, k. 860-861; k. 36V, k. 836-838;</p>	

<p>28. Po informacji P. S. M. W. podbiegła do córki, rozmawiała z nią, wzięła na ręce i nawoływała znajdujące się w pobliżu osoby do wezwania pogotowia.</p>	<p>zeznania M. W.; zeznania P. S.</p>	<p>k. 228-231, k. 835-836; k. 611-612, k. 878-879</p>	
<p>29. W tym czasie pod blok podjechał D. O. i W. B.. D. O. zaproponował M. W., że zawiezie ją z dzieckiem do szpitala. Podczas drogi kobieta rozmawiała z dziewczynką, a po dojeździe szybko wbiegła do szpitala.</p>	<p>zeznania D. O.; zeznania W. B.; zeznania M. W.; zeznania E. G.; zeznania P. J.; zeznania D. A.; zeznania P. S.</p>	<p>k. 64-65, k. 859; k. 68, k. 858; k. 228-231, k. 835-83; k. 36V, k. 836-838; k. 43-44, k. 856-857; k. 102-103, k. 860-861; k. 611-612, k. 878-879</p>	
<p>30. M. W. udzielono pomocy, po czym dziewczynka została przetransportowana do Centrum (...) w Ł., gdzie przeprowadzano operację ratującą życie, ale w dniu 30 października 2015 roku zmarła. Dziecko posiadało zmiany pourazowe skutkujące masywnym obrzękiem z uciskiem struktur pnia mózgu istotnych dla funkcji życiowych z bardzo złymi rokowaniami.</p>	<p>zeznania J. S. (pielęgniarka); protokół oględzin; dokumentacja medyczna; zeznania M. W.; opinia k. 367- (z badań odsłuchowych); pisma z (...), (...), (...), (...), (...), NFZ, (...); opinia fonoskopijna; zeznania J. K.; zeznania J. W.; zeznania R. Ś.; zeznania D. B.; zeznania W. S.; zeznania D. R.; zeznania B. K.; zeznania J. H.</p>	<p>k. 81-82, k. 912; k. 100; k. 128-168, k. 239-366, k. 501-506; k. 228-231, k. 835-836; k. 367-381; k. 384-402; k. 410; k. 500; k. 544-545, k. 894; k. 551-552, k. 895; k. 557-558, k. 894; k. 563-564, k. 895; k. 569, k. 893-894; k. 581, k. 895-896; k. 844;</p>	

	<p>zeznania E. K.</p> <p>zeznania A. S.</p> <p>zeznania G. Z.</p> <p>zeznania A. G.</p> <p>zeznania G. O.</p> <p>zeznania J. G.</p> <p>zeznania P. N.</p> <p>zeznania E. P.</p> <p>zeznania K. B.</p> <p>zeznania B. K.</p>	<p>(k. 429-432, k. 888-889);</p> <p>(k. 436-438);</p> <p>(k. 444-445, k. 889);;</p> <p>(k. 451-452, k. 889);</p> <p>(k. 458-459, k. 890);</p> <p>(k. 469-470, k. 890-891);</p> <p>(k. 475-478, k. 916);</p> <p>(k. 484, k. 891);</p> <p>(k. 490-491, k. 892);</p> <p>(k. 496-497);</p> <p>(k. 844, k. 889).</p>	
<p>31. Przyczyną śmierci dziewczynki były obrażenia czaszkowo-mózgowe z następowym masywnym obrzękiem mózgu oraz rozplywnością pnia mózgu. M. W. doznała urazu wielonarządowego w tym rozległej rany skalpującej powłoki górnej części głowy z masywnym podbiegnięciem krwawym i krwiakiem podskórnym szczytu głowy, złamania kości potylicznej po stronie prawej z wgłębieniem, obrzęku prawej półkuli mózdzku z ogniskami stłuczenia, krwawienia w przestrzeni podpajęcznej, uogólnionego obrzęku mózgu i stłuczenia nerek, których skutkiem była śmierć w dniu 30 października 2015 roku.</p>	<p>protokół oględzin;</p> <p>dokumentacja sekcji zwłok;</p> <p>protokół oględzin i sekcji zwłok;</p> <p>wynik badania</p>	<p>k. 100;</p> <p>k. 584-597;</p> <p>k. 614-623;</p> <p>k. 624</p>	

<p>32. W postępowaniu lekarzy i ratowników medycznych ze szpitala w S. i (...) w Ł. nie stwierdzono działania i zaniechania, które można uznać za jedną z przyczyn, bez których skutek w postaci śmierci M. W. nie nastąpiłby. Wszelkie czynności podjęte wobec dziecka w szpitalu w S. były niezbędne i zaniechanie ich narażałoby ją na niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia. W transporcie pacjentki do szpitala w Ł. nie nastąpiła nieuzasadniona zwłoka. Nawet przy możliwości transportu lotniczego, który skracałby jego czas o około 30 minut, nie zwiększałoby to szans i nie gwarantowało przeżycia dziecka.</p>	<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>k.726-</p>	
<p>33. W dniu 28 października 2015 roku, podczas dokonywania oględzin po wypadku w miejscu zdarzenia, pomiędzy dwoma słupami betonowymi znajdowała się dolna płyta betonowa przylegająca do ziemi, nad nią znajdowała się płyta dekoracyjna, która w prawym rogu przylegała bezpośrednio do dolnej płyty, a w lewym przenosi się nad tę płytę na wysokość 9,5 cm. Na krawędzi dolnej płyty po lewej stronie leżały odłamki betonu. Lewy słup betonowy na wysokości</p>	<p>protokół oględzin; płyta; szkieł sytuacyjny; protokół oględzin; zeznania J. W.</p>	<p>k. 11-14; k.15; k. 16; k. 84-85</p>	

pomiędzy 71 cm a 106 cm od podłoża posiada wylamania krawędzi betonu do 6 cm i do odsłonięcia drutu zbrojeniowego. Przed tym słupem leżały betonowe odłamki. Na piaszczystym podłożu, w środkowej części tego przęsła w odległości 94 cm od słupa lewego widoczne były plamy koloru brązowego o nieregularnych kształtach. Za ogrodzeniem na ziemi na terenie firmy (...) leżała płyta betonowa o wymiarach 200 x 55 cm. Płyta ta w środkowej części posiadała skośne i poziome pęknięcia, a w środkowej części widoczny był drut zbrojeniowy. Środkowe pęknięcie zaczynało się w odległości 104 cm od lewej dolnej krawędzi i kończyło w odległości 91 cm mierząc od lewej górnej krawędzi i 111 cm od lewej dolnej krawędzi (pęknięcie rozchodzi się w kształcie litery Y).

W tej części ogrodzenia od prawej jego strony, która graniczy z ogrodzeniem budynków firmy (...), w pierwszym przęsle brakowało górnej płyty betonowej, w trzecim widoczna była druga płyta betonowa wygięta od dołu do ul. (...), w czwartym przęsle druga i trzecia płyta betonowa również były wygięte w kierunku ul. (...) o 7 cm, posiadały wyraźne

<p>pęknięcia w środkowej części. W piątym przęśle dolna, trzecia i druga płyta były wygięte do ul. (...), w szóstym przęśle wygięta do ulicy była płyta druga, w kolejnym – druga i trzecia, w dziewiątym – druga od dołu, w trzynastym – brak płyty trzeciej od dołu i w tym miejscu znajdowała się płyta dekoracyjna.</p>			
<p>34. W dniu 28 października 2015 roku Państwowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego Miasta S. wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie stanu technicznego ogrodzenia nieruchomości.</p>	<p>zawiadomienie; płyta</p>	<p>k. 96-97, k. 101; k. 98</p>	
<p>35. W dniu 9 listopada 2015 roku Państwowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego Miasta S. nakazał M. L. doprowadzić ogrodzenie z płyt betonowych do stanu zgodnego z prawem poprzez likwidację, wymianę lub naprawę uszkodzonych elementów</p>	<p>decyzja</p>	<p>k. 108-110</p>	
<p>36. Ogrodzenie betonowe posesji zakładu należącego do M. L. zostało wykonane niezgodnie ze sztuką budowlaną, ponieważ część słupków była odchylona od pionu, płyty nie były zamocowane w słupkach, słupki były niedostatecznie umocowane w podłożu.</p>	<p>opinia A. S.</p>	<p>k. 113-126; k. 918-920</p>	

Ogrodzenie powinno być zamontowane według projektu technicznego lub wg instrukcji producenta elementów ogrodzenia. Pod ogrodzenie typu ciężkiego fundament powinien posiadać głębokość minimum 60 cm, a w przypadku gruntów ilastych ponad 1 m. Ogrodzenie nieprawidłowo zamontowane na gruncie może stwarzać zagrożenie dla osób przebywających w pobliżu. Ogrodzenie powinno posiadać dostateczną wytrzymałość, aby przenieść napór wiatru i inne możliwe obciążenia. Ogrodzenie zakładu nie zostało poddane remontowi pomimo uszkodzenia wielu elementów zagrażających bezpieczeństwu otoczenia. Dla przywrócenia ogrodzenia do stanu bezpiecznego niezbędnym było wymienienie uszkodzonych płyt, poprawienie i wzmocnienie słupków odchylonych od pionu poprzez ich obetonowanie w gruncie, a wszystkie płyty powinny być zamocowane skutecznie w słupkach. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa budowlanego obiekty budowlane powinny być wykonane zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi i z zasadami wiedzy technicznej zapewniając

<p>bezpieczeństwo konstrukcji i użytkowania. Takim wymaganiom nie odpowiadało ogrodzenie zakładu (...). Niezależnie od tego obiekt budowlany należy utrzymywać w należytym stanie technicznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej. Właściciel obiektu budowlanego ma obowiązek utrzymywania go w należytym stanie i wykonywania okresowo kontroli stanu technicznego. Przedmiotowe ogrodzenie nie zostało poddane remontowi w odpowiednim czasie, w wyniku czego było użytkowane w stanie zagrażającym bezpieczeństwu otoczenia.</p>			
<p>37. Ogrodzenie betonowe znajdujące się przy ul. (...) nie zostało w miejscu zdarzenia wybudowane zgodnie ze sztuką, obowiązującymi przepisami i we właściwej technologii. Użyty do budowy materiał był właściwy. W dniu 27 października 2015 roku stan techniczny był zarówno zewnętrznie dobry w miejscach nieuszkodzonych płyt oraz w złym stanie technicznym w zakresie płyt uszkodzonych (pękniętych i wybrzuszonych) oraz</p>	<p>opinia sądowa biegłego P. S.;</p> <p>opinia ustna uzupełniająca</p>	<p>k. 966-1072;</p> <p>k. 1108-1110 (płyta k. 1111)</p>	

odchylonych od pionów słupków. Ogrodzenie należało jednak naprawić w całości. Za utrzymanie ogrodzenia w stanie niezagrażającym bezpieczeństwu użytkownika był odpowiedzialny właściciel, zarządca niniejszego obiektu, tj. M. L.. Stan techniczny ogrodzenia pozostawał w związku przyczynowym z zaistniałym zdarzeniem, w wyniku którego obrażeń ciała doznała pokrzywdzona, przy czym biegły wskazał, że małoletnia swoim zachowaniem (nieświadomym) także przyczyniła się do aktywacji powstałego zagrożenia. Wedle stanowiska biegłego utrzymujący się stan odgradzenia w postaci usuniętych płyt dolnych powodował zagrożenia dla osób przechodzących przez taki otwór w ogrodzeniu.

Ogrodzenie zostało utwierdzone w gruncie w fundamencie o głębokości około 60 cm, a ponadto został wykonany rozlew mieszanki betonowej („placek”) w górnej części fundamentu. Powoduje to, że słupek jest bardziej podatny na efekty wymrażania i destabilizacji w okresie zimowym na skutek naturalnych procesów zachodzących zimą. Mogło to spowodować efekty

obecnie obserwowane, tj. wybroczenie słupków, co w konsekwencji miało wpływ na brak utrzymywania w prowadnicach słupków betonowych płyt. Ogrodzenie to wymagało prac naprawczych w całości, tj. od wykonania prawidłowego fundamentowania. Biegły wskazał, że w gestii Sądu pozostaje ocena, ile i z jaką częstotliwością oskarżony dokonywał napraw w związku z częstotliwością (i jaką w tym zakresie) ogrodzenie było dewastowane i uszkodzane, przy czym okoliczności te miały znaczenie, jak wskazał biegły, dla ustaleń w przedmiotowej sprawie. Podkreślił jednak, że na skutek oddziaływania na płot przez pojazdy, działanie dzieci (kopanie, uderzanie piłką), słupki, które nie były prawidłowo utwierdzone (fundamentowane) były podatne na destabilizację (wyboczenia), co z kolei wpływało na utrzymywanie w prowadnicach płyt.

Opinia ustna:

Biegły wskazał, że w odniesieniu do obiektu budowlanego należy wydzielić dwa etapy: jego wzniesienia, za który odpowiedzialność ponosi wykonawca, jego użytkowania, za który odpowiedzialność ponosi inwestor. Te kwestie biegły

omówił w treści opinii wskazując na to, że część wad ogrodzenia w dniu zdarzenia była ukryta, które ujawniono dopiero wskutek odkrywek. Biegły przywołał fakt permanentnego uszkodzania ogrodzenia przez osoby trzecie, na które właściciel nie miał wpływu i co do którego praktycznie nie miał możliwości przeciwdziałania (w tym zakresie powołał się na to, że poza szczególnymi obiektami użyteczności publicznej, nie ma możliwości monitorowania i przeciwdziałania takim zachowaniom). Jedyne możliwe reakcje na takie zachowania to naprawianie szkód. Biegły nie zajmował się geotechniką, co nie ma większego znaczenia w przedmiotowej sprawie, ponieważ dotyczy sposobu posadowienia słupków, które dokonywał wykonawca. Wadliwe i nie pozostające w gestii oskarżonego wykonanie fundamentowania nie zostało mu przypisane. Biegły wskazał przy tym, że uszkodzenia ujawnione w dokumentacji fotograficznej, nie wymagały użycia nadmiernej siły, mogły wystąpić na skutek uderzenia w płytę, w której pojawiają się drgania i następuje jej pęknięcie.

<p>W odniesieniu do samego ogrodzenia biegły wskazał, że istotną okolicznością jest to, aby słupy, w których umieszczone są płyty, były prawidłowo ustabilizowane po to, aby płyty nie wysuwały się, były zakleszczone i uniemożliwiały samoistne wypadnięcie. Odchylenie słupka wskazuje na nieprawidłową konstrukcję i powoduje ryzyko wypadnięcia płyty.</p>			
<p>38. W dniu 4 maja 2016 roku aż do 17 maja 2016 roku ogrodzenie L. nadal nie zostało w całości odrestaurowane, brakowało płyt pionowych w przęsłach.</p>	<p>dokumentacja fotograficzna; wyjaśnienia M. L.</p>	<p>k. 651-652; k. 654-656</p>	
<p>39. Pozwem z dnia 17 czerwca 2016 roku M. W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od M. L. i (...) sp. zoo w S. 200000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią córki, 100000 złotych z tytułu znacznego pogorszenia się sytuacji życiowej, 18532,50 złotych tytułem kosztów związanych ze śmiercią i pogrzebem.</p> <p>Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie II C 732/16 wyrokiem z dnia 10 grudnia 2019 roku (nieprawomocnym na dzień orzekania w przedmiotowej sprawie) zasądził od M. L. na</p>	<p>pozew; wyrok;</p>	<p>k. 1136-1141 k. 1126; k. 1127-1135</p>	

<p>rzecz M. W. kwotę 184824,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 czerwca 2016 roku i oddalił pozew w pozostałej części i w całości oddalił powództwo przeciwko (...) sp. zoo w S.. Odpowiedzialność M. L. w postępowaniu cywilnym oparto na treści art. 434 kc, tj. odpowiedzialności za zawalenie się budowli lub oderwana jej część, czyli z zasady ryzyka.</p>			
<p>40. W dniu 12 lutego 2020 roku na zlecenie M. L. dokonano badań geotechnicznych warunków gruntowo-wodnych na terenie jego posesji w S. na ul. (...). W wyniku odwiertów geotechnicznych do głębokości 1,3-1,5 m od poziomu terenu ustalono, że pod gruntem nasypowym zalega cienka warstwa gleby, którą podścielają osady niespoiste w postaci piasków drobnych i pylastych oraz osady spoiste – glina i piaski gliniaste. Spośród tych gruntów występowały pod kątem wysadziności grunty spoiste: gliny piaszczyste i piaski gliniaste wysadzinowe oraz niespoiste: od głębokości 0,5-0,6 m do 0,75-1 m piaski drobne niewysadzinowe, piaski pylaste – wątliwe pod kątem wysadziności.</p>	<p>protokół badań geotechnicznych</p>	<p>k. 1086a</p>	

<p>41. M. L. ma 50 lat, wykształcenie średnie, prowadzi działalność gospodarczą L. , z którego osiąga dochody miesięczne w wysokości 30000 złotych. Oskarżony jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, nie ma nikogo na utrzymaniu. M. L. jest właścicielem domu o powierzchni 160 m², posadowionym na działce o powierzchni 600 m², nieruchomości w S. o powierzchni 4000 m² z zabudowaniami około 1000 m², gdzie prowadzi działalność, a także samochód P. C. O., F. (...).</p>	<p>dane osobopoznawcze</p>	<p>k. 636</p>	
<p>2. Oskarżony nie był karany.</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>k. 644, k. 805, k. 1083</p>	
		<p>k. 10; k. 11-15; k. 261</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>M. L.</p>	<p>Oskarżonemu zarzucono popełnienie czynu polegającego na tym, że w dniu 27 października 2015 roku w S., przy ul. (...), będąc właścicielem</p>	

obiekту budowlanego, w postaci ogrodzenia składającego się z betonowych przęseł umiejscowionego na działkach ewidencyjnych gruntów 82/29; 82/30 i 82/27 mieszczących się w S., przy ul. (...) nieumyślnie naraził małoletnią M. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, poprzez wykonanie niezgodnie ze sztuką budowlaną i brak utrzymania w należyтым stanie technicznym nie zapewniającym bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego, wynikającym z ustawy Prawo budowlane -w/ wymienionego betonowego ogrodzenia złożonego z przęseł, które to ogrodzenie spadło na małoletnią pokrzywdzoną podczas jej zabawy na placu zabaw, w wyniku czego doznała ona urazu wielonarządowego w tym rozległej rany skalpującej powłoki górnej części głowy z masywnym podbiegnięciem krwawym i krwiakiem podskórnym szczytu głowy, złamania kości potylicznej po stronie prawej z wgłębieniem, obrzęku prawej półkuli mózdzku z ogniskami stłuczenia, krwawienia w przestrzeni podpajęcznej, uogólnionego obrzęku mózgu i stłuczenia nerek,

		<p>skutkiem czego w dniu 30 października 2015 roku zmarła w szpitalu Instytut Centrum (...) w Ł. na skutek doznanych obrażeń ciała, tj. czynu z art. 160 § 2 i § 3 kk i art. 155 kk i art. 91 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane w zw. z art. 11 § 2 kk, w miejsce którego uznano go za winnego tego, że w nieustalonym bliżej okresie czasu do 27 października 2015 roku w S., przy ul. (...), będąc właścicielem obiektu budowlanego w postaci ogrodzenia składającego się z betonowych przęseł umiejscowionego na działkach ewidencyjnych gruntów 82/29; 82/30 i 82/27 mieszczących się w S., przy ul. (...), wbrew obowiązkom wynikającym z art. 61 ustawy prawo budowlane nie utrzymywał w należytym stanie technicznym, nie zapewniającym bezpieczeństwa użytkowania opisanego ogrodzenia betonowego, czym wyczerpał znamiona art. 91a ustawy prawo budowlane.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego czynu. Zaprzeczył nie tylko temu, że nie był odpowiedzialny za wypadek, jakiemu</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 636, k. 654-656, k. 770, k. 835</p>	

<p>uległa małoletnia, ale też temu, że nie zabezpieczał i konserwował we właściwy sposób ogrodzenia. Twierdził, że wykonywał jego remonty, a w dniu wypadku płot znajdował się w dobrym stanie technicznym. M. L. twierdził, że na dzień-dwa dni przed wypadkiem, kiedy był obecny w firmie, żadne przeszło ogrodzenia, w tym to, przy którym doszło do wypadku, nie było uszkodzone. Oskarżony twierdził ponadto, że ogrodzenie zostało wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną, było na bieżąco konserwowane, a jego uszkodzenia wynikały z zachowania dzieci i młodzieży zamieszkujących sąsiadujący blok oraz kierowców samochodów parkujących pod płotem. Dodał ponadto, że nie wiedział, w jakim celu pokrzywdzona wchodziła na teren jego zakładu.</p>			
<p>7. Ocena DOWodów</p>			
<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1., 2.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego; zeznania M. M.; protokół;</p>	<p>We wskazanym zakresie wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania M. M., jego pracownicy, są wiarygodne i</p>	

	<p>zeznania Z. S.</p>	<p>nie kwestionował ich żaden z uczestników postępowania. M. L. wskazał, od kiedy prowadził działalność na ul. (...) w S., kiedy wzniesiony był blok oraz powstał plac zabaw. Podał również, że od tego czasu ogrodzenie jego zakładu było uszkodzane i to w związku z powstaniem placu zabaw oraz parkingiem. Wyjaśnienia oskarżonego potwierdził również W. B., który spójnie z nim wskazał, że w związku z wybudowaniem placu zabaw dzieci dokonywały zniszczeń ogrodzenia także jego firmy w związku z tym, że piłka przelatowała na teren sąsiadujących zakładów. Jak deklarował oskarżony – w związku z uszkodzeniem ogrodzenia dokonywano jego napraw, np. w 2010 roku, kiedy to podczas budowy zniszczono płyty. Załączony na tę okoliczność protokół wprost wskazuje na to, że w tym okresie wymieniono 27 płyt betonowych, a potwierdził to również świadek Z. S..</p>	
<p>3.</p>	<p>protokół oględzin; dokumentacja fotograficzna; protokół oględzin; dokumentacja fotograficzna</p>	<p>Wskazane w tym miejscu dokumenty nie były podważane w zakresie ich rzetelności, wiarygodności oraz prawidłowości wykonania. Zawarte w protokołach informacje oraz utrwalone zdjęcia obrazują miejsce</p>	

		zdarzenia, tj. plac zabaw oraz ogrodzenia posesji należących do W. B. oraz M. L..	
4.	zeznania W. B.	Nie podlegały również kwestionowaniu co do wiarygodności zeznania W. B., który spójnie z oskarżonym przywołał okoliczności urządzenia w okolicach ich zakładów oraz bloku mieszkalnego placu zabaw. K. z oskarżonym, ale też innymi świadkami wskazywał, że oba ogrodzenia były niszczone przez okolicznych mieszkańców, w tym przez dzieci bawiące się na przylegającym placu zabaw.	
5.	wyjaśnienia M. L. zeznania A. S.	Wyjaśnienia oskarżonego były zgodne w tym zakresie z zeznaniami A. S. (pracownicy Inspektoratu Nadzoru Budowlanego) i wskazywały na to, że plac zabaw w dacie wypadku nie posiadał żadnego własnego ogrodzenia, które istniało na początku jego funkcjonowania, ale zostało zlikwidowane.	
6. , 7. , 8.	zeznania M. M.; wyjaśnienia M. L.; zeznania B. L.; zeznania H. N.; zeznania E. G.; zeznania D. B.; zeznania D. O.; zeznania W. B.;	Wskazani w tym miejscu świadkowie oraz oskarżony zgodnie podali, że co jakiś czas zniszczone i uszkodzone płyty ogrodzenia były wymieniane. Okoliczności tych nie sposób kwestionować, aczkolwiek nie podważają one ustaleń co do stanu płotu	

	<p>zeznania W. B.;</p> <p>zeznania D. A.;</p> <p>zeznania M. W.;</p> <p>zeznania M. W.;</p> <p>zeznania A. S.</p>	<p>w momencie wypadku. Pracownicy M. L. zgodnie również wskazywali, w jaki sposób dochodziło do uszkodzenia ogrodzenia i tego również nie kwestionowali świadkowie, którzy z osobą oskarżonego nie byli powiązani zawodowo, służbowo, rodzinnie. Co więcej, także przesłuchiwane dzieci oraz okoliczni mieszkańcy przyznawali, w jaki sposób uszkadzały się płyty ogrodzenia.</p>	
9.	<p>zeznania M. W.;</p> <p>pismo</p>	<p>Zeznania M. W., potwierdzone pismem, które wniesiono do Prezydenta Miasta S., potwierdzają to, że nie tylko oskarżony i W. B. kwestionowali zasadność umiejscowienia placu zabaw w okolicy zakładów przemysłowych. O ile jednak M. L. oraz W. B. skarżyli się na niszczenie ogrodzeń, bezpieczeństwo dzieci, które przechodziły na teren zakładów, o tyle z treści pisma wynikało, że mieszkańcy bloku wnioskowali przeniesienie placu zabaw w inne miejsce z uwagi na konieczność stworzenia miejsc parkingowych.</p>	
10. , 11., 12., 13., 14.	<p>zeznania T. R.;</p> <p>zeznania S. G.;</p> <p>zeznania P. Z.;</p> <p>zeznania E. G.;</p>	<p>Relacja wymienionych świadków powstała w związku z ustaleniami dotyczącymi losu pisma skierowanego przez W. B. do UM S., w którym to W. B. informował</p>	

	<p>zeznania P. M.;</p> <p>protokoły z wizji;</p> <p>zeznania A. S.;</p> <p>zeznania W. B.;</p> <p>pismo;</p> <p>rachunek;</p> <p>zeznania T. R.;</p> <p>zeznania P. Z.;</p> <p>zeznania P. M.</p>	<p>o swoich obawach co do bezpieczeństwa dzieci bawiących się w okolicach dwóch zakładów. Wskazywał na niszczenie przez nie ogrodzeń, których stan mógł powodować zagrożenie ich bezpieczeństwa. Dowody w tym zakresie prowadzą do ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za stan placu zabaw, brak jest jednak podstaw do wyprowadzenia z nich podstaw odpowiedzialności za stan ogrodzeń obu zakładów, które należały do właścicieli przedsiębiorstw. Tym nie mniej zwraca uwagę to, że pismo W. B. nie zostało potraktowane ze starannością, nie podjęto w zasadzie żadnych działań, które mogłyby spowodować wszczęcie postępowania administracyjnego, którego następstwem mogłyby być odpowiednie decyzje zobowiązujące oskarżonego do naprawy ogrodzenia, co być może mogłoby zapobiec wypadkowi, któremu uległa M. W..</p>	
<p>15., 16.</p>	<p>notatka urzędowa;</p> <p>zeznania P. M.;</p> <p>protokoły z wizji;</p> <p>protokół;</p> <p>zeznania A. S.;</p>	<p>Ustalenia oparte na wskazanych dowodach wskazują na to, że w lipcu oraz sierpniu 2015 roku Straż Miejska oraz przedstawiciele Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dokonywali wizji na terenie placu</p>	

	zdjęcia; zeznania J. K.	zabaw. Żaden jednak z organów nie czynił ustaleń co do stanu ogrodzeń zakładów znajdujących się w sąsiedztwie placu zabaw. Na rozprawie złożono zdjęcia z wizji nadzoru budowlanego, jednakże na zdjęciach, poza jednym, nie utrwalono wyglądu płotu zakładu (...). Widoczna natomiast część ogrodzenia nie obejmuje części, w której znajdował się trzepak, przy którym w październiku 2015 roku doszło do wypadku.	
17.	zeznania E. G.; zeznania D. A.; zeznania M. W.; zeznania M. S.; zeznania P. S.; zeznania M. W.; zeznania A. S.; zeznania M. M.	Relacje wskazanych w tym miejscu świadków zgodnie i wprost wskazywały na to, że w dniu zdarzenia ogrodzenie zakładu oskarżonego posiadało uszkodzenia, w tym w przęśle, przy którym doszło do wypadku. Dokumentacja fotograficzna z oględzin miejsca zdarzenia, która oczywiście została sporządzona po wypadku, potwierdza to, że nie tylko w miejscu zdarzenia, ale również w pozostałej części ogrodzenie posiadało uszkodzenia, jak również dokumentuje to, że słupki nie były właściwie fundamentowane. Zdecydowanie natomiast świadkowie wskazali a to, że przed dniem zdarzenia, jak i oczywiście także w tym dniu, bowiem w tym zakresie ogrodzenie nie było naprawiane, w części środkowej	

		<p>wybita była jedna z płyt betonowych. Zgodnie również świadkowie wskazywali, że uszkodzenia tego dokonały dzieci grające w piłkę.</p>	
18., 19.	<p>zeznania D. D.;</p> <p>zeznania D. A.;</p> <p>zeznania P. J.;</p> <p>zeznania M. W.;</p> <p>zeznania P. S.</p>	<p>Wskazani w tym miejscu świadkowie zgodnie i w sposób nie podlegający kwestionowaniu wskazali okoliczności pojawienia się chłopców – D. A. i D. D. oraz dziewczynek – P. S. i M. W., na terenie placu zabaw. Świadkowie, poza M. W., która nie była na miejscu, opisali jak się zachowywali, co się wówczas wydarzyło. Ich relacje w dalszej części będą podlegały weryfikacji w oparciu o inne źródła dowodowe, jednakże w zakresie dotyczących kluczowych zachowań uczestników zdarzenia. Podkreślenia jednak wymaga, że M. W., matka pokrzywdzonej, znalazła się na miejscu dopiero po zdarzeniu, dysponuje zatem wiedzą ze słyszenia pochodzącą od wskazanych w tym miejscu dzieci. Ponadto zasadnym jest wskazanie, że P. S., naoczny świadek zdarzeń, została przesłuchana pierwszy raz dopiero w lutym 2016 roku, co bez wątpienia wpływało na możliwość uszczegółowienia relacji, ale i zakres pamięciowy dotyczący wypadku. Niestety na etapie postępowania sądowego</p>	

		nie udało się pozyskać od niej informacji szerszych niż te, które przekazała podczas postępowania przygotowawczego.	
20., 21.	zeznania P. J.; zeznania A. S.; zeznania D. D.	<p>W zakresie wskazanych w tym miejscu okoliczności Sąd oparł się na zeznaniach świadków P. J., A. S. oraz D. D.. Jako pierwsi historycznie przesłuchani zostali P. J. oraz A. S., którzy ujawnili, że przed wypadkiem jeden z chłopców - o imieniu D., jak uzyskali informację od D. A. chwilę przed zdarzeniem wykopał jedną z płyt znajdujących się w przęśle. W tej części ogrodzenia już od jakiegoś czasu, co potwierdzali także inni świadkowie opisujący stan ogrodzenia, brakowało jednej z płyt – trzeciej od dołu, co spowodowało częściowe osunięcie się najwyżej położonej płyty – tej ozdobnej. Taki stan utrzymywał się od jakiegoś czasu, aczkolwiek żaden ze świadków nie był w tym zakresie precyzyjny i powoływano się na okres „od wakacji”, „od miesiąca”, czy też „od koło 2 tygodni”. W tym miejscu powstał otwór. W dniu zdarzenia D. A. i D. D. grali w piłkę, która w pewnym momencie przeleciała na teren zakładu (...). Wówczas jeden z chłopców wykopał, czy też wypchnął płytę znajdującą się jako druga od dołu i przez powstały w ten sposób</p>	

większy otwór D. A. udał się na teren L. i przyniósł piłkę. Kiedy ta sytuacja powtórzyła się, za D. A. udała się również M. W.. Dziewczynka, jak wskazał D. D. przechodząc na teren zakładu złapała się górnej płyty i w ten sposób przeskoczyła przez najniższą położoną płytą. Wówczas D. D. upomniał ją wskazując, że jest to niebezpieczne i płyta może się osunąć. Kiedy dziewczyna wracała na plac zabaw postąpiła identycznie, tj. ponownie złapała się górnej płyty i w czasie próby przeskoczenia płyta osunęła się, pokrzywdzona uderzyła się o płytę i upadła. Dowody w ocenie Sądu nie pozwalały na bezsporne ustalenie, który z chłopców dokonał dewastacji płyty betonowej. D. A., jak wspomniano wyżej, powiadomił A. S. oraz P. J., iż osobą tą był D. D., aczkolwiek będąc przesłuchiwany już tej okoliczności nie potwierdził, ale również nie przyznał się, aby to on był tą osobą. Twierdził, że owszem płyta została zniszczona celowo, jednakże wcześniej. Z kolei D. D. opisując okoliczności zdarzenia wskazał, że to D. A. wykopał płytę i opisał okoliczności tego zdarzenia. Niewątpliwie tragiczny w skutkach wypadek mógł powodować u każdego z chłopców poczucie winy, a także

wyzwolić mechanizm obronny przed zarzutem, że jest współwinny zdarzeniu, który skutkował obciążeniem odpowiedzialnością drugiego z nich. Tak mógł postąpić D. A., kiedy informował P. J. oraz A. S. o zniszczeniu płyty przez D. D., ale i D. D. mógł z tych samych pobudek złożyć zeznania obciążające D. A.. W istocie jednak nie ma potrzeby dla niniejszego postępowania ustalenie, który z chłopców to uczynił. Niewątpliwie jednak taka sytuacja miała miejsce, została ujawniona spontanicznie wkrótce po zdarzeniu. W niniejszej sprawie wystarczającym jest ustalenie, że faktycznie tuż przed wypadkiem jedna z płyt została usunięta. Potwierdzeniem tej okoliczności jest również to, że w protokole oględzin oraz w dokumentacji fotograficznej ujawniono, że po stronie zakładu (...) znajdowała się wylamana, czy też wypchnięta z prowadnic słupka płyta. Nie jest możliwe, aby wypadła ona w dniu zdarzenia samoistnie, zwłaszcza w czasie przebiegu samego upadku pokrzywdzonej. Zresztą, gdyby nie miała ona w ogóle miejsca, taka informacja zdecydowanie nie pojawiłaby się z dwóch niezależnych źródeł (informacji od D. A. oraz D. D.). Okoliczność

powyższa ma niebagatelne znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności oskarżonego za czyn z art. 155 kk i art. 160 § 1 kk, o czym mowa będzie jeszcze w dalszej części uzasadnienia. Jak wiadomo z materiału dowodowego na miejscu znajdowała się jeszcze P. S., jednakże jej relacja nie pozwoliła na poczynienie na jej podstawie omawianych w tym miejscu ustaleń. Świadek została przesłuchana pierwszy raz po upływie około 4 miesięcy (jak wynika z akt sprawy z uwagi na zły stan psychiczny, w jakim się znajdowała) i nie udało się pozyskać od niej informacji w tym zakresie. Wynikać to może również z kierunku, na jakim znajdowało się wówczas postępowanie przygotowawcze i braku docieklivosti przesłuchującego w tym zakresie. Jak wynika z analizy prowadzonego śledztwa, postępowanie prowadzono wówczas w kierunku poszukiwania odpowiedzialności za zdarzenie administratora placu zabaw (stąd przesłuchania pracowników urzędu miasta z różnych jednostek administracyjnych), jak też błędu w sztuce lekarskiej (stąd opinia w tym zakresie). Na rozprawie P. S. nie

		pamiętała już dokładnie tych okoliczności.	
22., 23., 24.	<p>zeznania D. D.;</p> <p>zeznania P. S.; zeznania P. J.;</p> <p>zeznania A. S.</p>	<p>Zeznania świadków obejmują opis mechanizmu, jaki towarzyszył wypadkowi M. W.. Świadkowie naoczni, tj. D. D., P. S. wskazali, że pokrzywdzona chwyciła płytę, uwiesiła się na niej i wówczas pod wpływem jej ciężaru dziewczyna spadła wraz z płytą na dół. Nie potrafił opisać tego zajścia D. A., który wiarygodnie wskazał, że w tym momencie był odwrócony, znajdował się na terenie zakładu i słyszał jedynie poruszenie się płyty i huk, a po obróceniu się zobaczył leżącą pokrzywdzoną. Z kolei A. S. i P. J. dysponowali informacjami o przebiegu zdarzenia od innych osób i przedstawili je w sposób zasłyszany.</p>	
25., 26., 27.	<p>zeznania D. D.;</p> <p>zeznania M. S.;</p> <p>zeznania P. S.;</p> <p>zeznania D. A.;</p> <p>zeznania E. G.</p>	<p>Wskazani w tym miejscu świadkowie opisywali okoliczności udzielania pomocy pokrzywdzonej, powiadomienia jej matki o zajściu, prób wzywania pogotowia na miejsce. Okoliczności te nie były kwestionowane przez żadnego z uczestników postępowania.</p>	
28., 29.	<p>zeznania M. W.;</p> <p>zeznania D. O.;</p> <p>zeznania W. B.;</p> <p>zeznania E. G.;</p>	<p>Ustalenia w przedmiotowej części odtwarzają okoliczności przewiezienia pokrzywdzonej do szpitala. Świadkowie w</p>	

	<p>zeznania P. J.;</p> <p>zeznania D. A.;</p> <p>zeznania P. S.</p>	<p>tym zakresie byli zgodni, korelująco opisywali szczegóły zajścia i również w tej części nie podważali ich uczestnicy postępowania.</p>
30.	<p>zeznania J. S.;</p> <p>protokół oględzin;</p> <p>dokumentacja medyczna;</p> <p>zeznania M. W.;</p> <p>opinia k. 367- (z badań odsłuchowych);</p> <p>pisma z (...), (...), (...), (...), (...), NFZ, (...);</p> <p>opinia fonoskopijna;</p> <p>zeznania J. K.;</p> <p>zeznania J. W.;</p> <p>zeznania R. Ś.;</p> <p>zeznania D. B.;</p> <p>zeznania W. S.;</p> <p>zeznania D. R.; zeznania B. K.;</p> <p>zeznania J. H.</p> <p>zeznania E. K.</p> <p>zeznania A. S.</p> <p>zeznania G. Z.</p> <p>zeznania A. G.</p> <p>zeznania G. O.</p> <p>zeznania J. G.</p> <p>zeznania P. N.</p> <p>zeznania E. P.</p> <p>zeznania K. B.</p>	<p>Relacja świadków w tej części odnosiła się do okoliczności udzielania pomocy pokrzywdzonej w szpitalu w S. oraz w Ł.. M. W. relacjonowała te okoliczności na podstawie własnych obserwacji, bez wątpienia bardzo emocjonalnie, przy czym należy podkreślić, że sama nie ma wykształcenia medycznego pozwalającego jej na utrwalenie i odtworzenie wszystkich czynności zabiegowych, którym poddana była jej córka. Pozostali wskazani w tym miejscu świadkowie to personel medyczny – pielęgniarzki oraz lekarze z obu placówek, którzy opisywali stan dziecka, czynności, jakie wobec niej podejmowali, jak również odtwarzali stan dziewczynki. Relacje te uzupełniała dokumentacja lekarska, która wraz zeznaniami świadków poddana była opiniowaniu biegłych lekarzy wypowiadających się na temat prawidłowości leczenia, któremu podlegała M. W.. Za wiarygodne Sąd uznał również opinie fonoskopijne oraz pisma z (...), (...), (...), (...), (...), NFZ, (...) sporządzone</p>

	zeznania B. K.	w związku niniejszym postępowaniem.	
31.	protokół oględzin; dokumentacja sekcji zwłok; protokół oględzin i sekcji zwłok; wynik badania	Wskazane w tym miejscu dokumenty wskazują na przyczynę zgonu małoletniej, jako sporządzone zgodnie z przepisami postępowania karnego, na skutek przeprowadzonych procesowo przewidzianych czynności, nie budzą wątpliwości co do swej prawidłowości.	
32.	opinia sądowo-lekarska	Już przy omawianiu pkt. 30 ustaleń Sąd wskazał, że relacje pracowników służby zdrowia, dokumentacja lekarska oraz dokumentacja z niniejszego postępowania karnego była poddana opiniowaniu przez biegłych celem ustalenia prawidłowości podejmowanych wobec dziecka procedur lekarskich. Opinia ta jest jasna, zupełna, niesprzeczna i wyczerpująco odpowiada na pytania dotyczące jej przedmiotu. Nie budzi wątpliwości Sądu, jak również strony nie podniosły żadnych zarzutów w tym zakresie, że po stronie lekarzy oraz pielęgniarek nie można mówić o jakimkolwiek zaniedbaniu, zaniechaniu, czy jakimkolwiek nieprawidłowym zachowaniu wobec pokrzywdzonej, które mogłoby choćby przyczynić się do jej	

		<p>stanu, a ostatecznie śmierci. Rokowania wobec małoletnie z uwagi na zakres obrażeń ciała, ich umiejscowienie, od początku były złe, a przeprowadzona operacja niestety nie doprowadziła do uratowania jej życia.</p>	
33.	<p>protokół oględzin; płyta; szkic sytuacyjny; protokół oględzin; zeznania J. W.</p>	<p>Również tych dowodów nie sposób kwestionować. Powstały na potrzeby niniejszego postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego, dokumentowały czynności oględzin dokonane w miejscu wypadku, rzecz jasna już po jego zajściu. Podkreślić przy tym należy, że w czynnościach tych uczestniczył również wyznaczony przez oskarżonego pracownik. Dokumentacja ta posłużyła również biegłym do oceny stanu ogrodzenia pod kątem jego sprawności i stanu technicznego w rozumieniu przepisów prawo budowlane. Relacja świadka J. W. odnosiła się do okoliczności przeprowadzania tej czynności.</p>	
34., 35.	<p>zawiadomienie; płyta; decyzja</p>	<p>Wskazane w tym miejscu dokumenty oraz płyta obrazują czynności i decyzje, jakie podejmowały organy (...) w S. po zdarzeniu wobec oskarżonego, jako właściciela ogrodzenia.</p>	

36.	opinia pisemna i ustna biegłego z zakresu budownictwa A. S.	<p>Biegły A. S. w opinii pisemnej, podtrzymanej podczas postępowania przed Sądem, stanowczo wskazał, że przedmiotem jego opiniowania była jedynie ocena stanu technicznego ogrodzenia nie zaś przyczyny wypadku. W zakresie wskazania, w jakim stanie znajdowało się ogrodzenie uwagi biegłego wydają się trafne, aczkolwiek opinia ta jest dość lakoniczna i niepełna i nie została uzupełniona wyczerpująco podczas opiniowania ustnego na rozprawie. Nadto biegły część uwag odniósł do techniki wykonania ogrodzenia, która z racji tego, że oskarżony zlecił budowę firmie budowlanej, a sam nie posiada wiedzy i umiejętności w tym zakresie, nie powinna obciążać jego odpowiedzialnością. Z uwagi na to, że oskarżony oraz jego obrońca przywołali okoliczności wskazujące na możliwy konflikt interesów pomiędzy M. L. a A. S., Sąd zdecydował o powołaniu nowej opinii, rozszerzając przy tym tezę dowodową o treści związane właśnie o wskazanie związku przyczynowego pomiędzy stanem technicznym ogrodzenia a zaistnieniem wypadku.</p>	
-----	---	--	--

37.	opinia sądowa biegłego P. S.; opinia ustna uzupełniająca	Opinia sporządzona przez tego biegłego jawi się jako zupełna, jasna i pełna, nie ma również przesłanek wskazujących na jej sprzeczność wewnętrzną. Biegły oparł się na materiale dowodowym zawartym w aktach sprawy i przekonująco wyjaśnił, dlaczego nie było konieczne do jej sporządzenia dokonanie dodatkowych oględzin. Zrozumiałe jest to, że skoro od czasu wypadku upłynęło kilka lat, jak również, wiadomo jest, że zostało ono częściowo rozebrane, nie znajduje się już w stanie, jaki istniał w dacie zdarzenia, czy też wkrótce po nim. Formułując wnioski biegły rozdzielił dwie okoliczności, to jest samą budowę płotu, za którą odpowiedzialny winien być wykonawca (nie odpowiadający w niniejszym postępowaniu, którego zresztą nie udało się zidentyfikować) oraz utrzymywanie stanu ogrodzenia w okresie jego użytkowania, za który odpowiedzialny jest jego właściciel. Biegły szczegółowo wykazał, z przywołaniem odpowiednich przepisów prawa budowlanego i popierając swoją argumentację stosownym orzecnictwem i piśmiennictwem, głównie z zakresu postępowań administracyjnych, dlaczego oskarżony nie	
-----	---	---	--

sprostą ciążącym na nim obowiązkom. Biegły zdecydowanie pozostawał obiektywny sporządzając opinię i to w znaczeniu formalnym, ponieważ nie był zanany oskarżonemu, jak i materialnym, ponieważ zwracał uwagę na okoliczności korzystne dla M. L., jak fakt podejmowania przez niego na przestrzeni lat działań konserwacyjnych. Dostrzegał również problem tego, że niszczenie płotu następowało na skutek działań osób trzecich nie zaś ze strony oskarżonego i działalności jego zakładu. Tym nie mniej jednak, zdecydowanie należy przyznać mu rację, że to na M. L. spoczywał obowiązek utrzymywania ogrodzenia w należytych stanie technicznym, zwłaszcza, że ustawa przewiduje taki obowiązek nawet, jeśli działania dewastacyjne pozostają poza działaniem właściciela obiektu. Biegły podkreślił również, że gdyby nie działanie pokrzywdzonej, adekwatne jednak do wieku, do zdarzenia nie doszłoby, aczkolwiek stan ogrodzenia – brak dwóch płyt – również pozostawał w związku z wypadkiem. Nie oznacza to jednak błędnego wnioskowania, ponieważ to Sąd ustalał, jakie były przyczyny braku tych elementów i oceniał, czy oskarżony był w stanie przewidzieć powstanie

takiego stanu zagrożenia. Istotną okolicznością jest również wskazanie, że, o czym mowa będzie dalej, jak wskazał P. S., płyty tegoż ogrodzenia nie są przystosowane do przenoszenia obciążeń, jakie spowodowało zawieszenie się dziewczynki na wiszącej płycie ze względu na sposób jej zbrojenia.

Reasumując, opinia powyższa w pełni pozwalała na poczynienie właściwych ocen i ustalenie odpowiedzialności oskarżonego w zakresie granic postawionego mu zarzutu. Biegły szeroko i wyczerpująco wyjaśnił i uzasadnił wnioski, jakie zawarł w odpowiedziach na pytania Sądu. Zastrzegł przy tym niewkraczanie w kompetencje sądu jako jedynego uprawnionego do oceny materiału dowodowego, jak również wskazał, że udzielając odpowiedzi na pytania sądu przywoływał przepisy prawa jak i stanowisko piśmiennictwa i orzecznictwa, aby wskazać i wyjaśnić, jakie obowiązki ciążyły na oskarżonym i dlaczego. Zgodzić się należy, że nie jest to sytuacja, w której biegły niejako zastępuje Sąd, lecz taka metodyka formułowania opinii, która stanowi odpowiedź na zagadnienia będące przedmiotem opiniowania. Biegły

		przeanalizował akta sprawy, w tym zwłaszcza dokumentację fotograficzną. Na tej podstawie sformułował konkretne wnioski odnoszące się do wszystkich istotnych merytorycznie zagadnień.	
38.	dokumentacja fotograficzna; wyjaśnienia M. L.	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie tej okoliczności są wiarygodne, znajdują potwierdzenie w dokumentacji fotograficznej sporządzonej przez policję w toku postępowania przygotowawczego.	
39.	pozew wyrok;	Dopiero na skutek ujawnienia w głosach stron okoliczności, iż przeciwko oskarżonemu skierowany był w postępowaniu cywilnym pozew o odszkodowanie, Sąd załączył kopie dokumentów z akt sprawy II C 732/16 przed Sądem Okręgowym zapadł w dniu 10 grudnia 2019 roku wyrok zasądający nieprawomocnie odszkodowanie na rzecz M. W..	
40.	protokół badań geotechnicznych	Przed Sądem oskarżony przedstawił dowód z badań geotechnicznych, które analizowały rodzaj podłoża gruntowego, w jakim posadowione zostało ogrodzenie. Nie ma aktualnie podstaw do kwestionowania prawdziwości wniosków zawartych w tym	

UZASADNIENIE

		<p>protokole, przy czym należy zaznaczyć, że nie mają one większego znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego, Jak wskazano wyżej okoliczności te nie mają znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego, ponieważ pozostają w związku z ustaleniami dotyczącymi wybudowania ogrodzenia. Oskarżony nie wykonywał go samodzielnie, lecz zlecił firmie budowlanej, a ukryte wady konstrukcyjne w odniesieniu do fundamentowania zostały ujawnione na skutek prac odkrywkowych wykonanych dopiero po wypadku.</p>	
41.	dane osobopoznawcze	Brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. M. L. w czasie śledztwa, jak i podczas rozprawy ujawnił okoliczności dotyczące jego sytuacji osobistej i finansowej.	
42.	dane o karalności	Informacje z KRK wskazują na to, że oskarżony nie był dotychczas karany.	
1.2.	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Zaprzeczył nie tylko temu, że nie był odpowiedzialny za wypadek, jakiemu uległa małaletnia, ale też temu, że nie zabezpieczał i konserwował we właściwy sposób ogrodzenia. Twierdził, że wykonywał jego remonty, a w dniu wypadku znajdował się w dobrym stanie technicznym. M. L. twierdził, że na dzień dwa dni przed wypadkiem, kiedy był obecny w firmie, żadne przesło ogrodzenia, w tym to, przy którym doszło do wypadku, nie było uszkodzone. Oskarżony twierdził ponadto, że ogrodzenie zostało wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną, było na bieżąco konserwowane, a jego uszkodzenia wynikały z zachowania dzieci i młodzieży zamieszkujących sąsiadujący blok oraz kierowców samochodów parkujących pod płotem. Dodał ponadto, że nie wiedział, w jakim celu pokrzywdzona wchodziła na teren jego zakładu. Sąd nie dał wiary oskarżonemu, że na dzień lub dwa przed wypadkiem ogrodzenie znajdowało</p>	

się w dobrym stanie technicznym. Przeczyły temu zeznania licznie przywoływanych w historycznej części uzasadnienia zeznania świadków, w tym również jego pracowników, ale również dokumentacja fotograficzna sporządzona po zdarzeniu. Sąd nie kwestionował tego, że oskarżony poddawał ogrodzenie pracom konserwatorskim w przeszłości polegających na wymianie płyt betonowych (jednak nie słupków). Niewątpliwie jednak przed zdarzeniem jedna z płyt na feralnym prześle była usunięta wcześniej, co najmniej od dwóch tygodni (świadkowie mówili jednak również o okresie kilku miesięcy), faktycznie jednak druga płyta została zniszczona w dniu wypadku, kiedy oskarżonego na terenie zakładu nie było, jak również żaden z pracowników oskarżonego nie był świadkiem jego zniszczenia. Płyta ta znajdowała się na terenie zakładu oskarżonego podczas oględzin policji, jak również wskazani wyżej świadkowie potwierdzali jej zniszczenie w dacie zdarzenia. Sąd nie przypisał jednak oskarżonemu odpowiedzialności za nieprawidłową technikę wykonania ogrodzenia, ponieważ miał on

		podstawy do uznania, że jest to praca wykonana właściwie.	
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Dokonano zmiany opisu czynu i kwalifikacji.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1.	M. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd, na podstawie zgromadzonych dowodów, nie podzielił w części stanowiska Prokuratora zawartego w akcie oskarżenia, tj. nie przypisał mu popełnienia czynu z art. 155 kk oraz z art. 160 § 2 i 3 kk. Przepisy te przewidują karę za popełnienie czynu polegającego na sprowadzeniu,			

nieumyślnie, narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu osoby, na której ciąży obowiązek opieki nad osobą narażoną na niebezpieczeństwo. Na wstępnie należy wskazać, że nie ma podstaw do uznania, że oskarżony był gwarantem w rozumieniu art. 160 § 2 kk bezpieczeństwa dóbr prawnych małoletniej pokrzywdzonej. M. L. nie był z nią spokrewniony, nie miał wobec niej żadnych umownych obowiązków, które obciążałyby go odpowiedzialnością w tym zakresie. Co więcej, jak wynika z ustaleń, po zdarzeniu na terenie placu zabaw umieszczono tabliczkę z regulaminem, który obligował osoby pełnoletnie do opieki nad dziećmi korzystającymi z zabawek. Oczywiście jest, że takich obowiązków nie miał oskarżony, a fakt istnienia jego ogrodzenia w bezpośrednim sąsiedztwie placu zabaw absolutnie nie wprowadzał takiegoż. Nadto na właścicielu ogrodzenia spoczywa obowiązek utrzymania go w należytych stanie, nie zaś opieka nad osobami przebywającymi w jego pobliżu. Odrębną i dodatkową kwestią jest bezpośredniość stanu zagrożenia bezpieczeństwa. Wyprzedzając dalsze

rozważania, nie sposób uznać, że stan ogrodzenia w dniu 27 października 2015 roku sam w sobie powodował zagrożenie bezpośrednie. Owszem jego zniszczenia i uszkodzenia stanowiły zagrożenia dla życia człowieka, jednakże nie samoistnie, na co zwracał uwagę biegły i w tym zakresie Sąd podzielił jego stanowisko.

Biegły P. S. podkreślił, że nie doszło do przewrócenia się ogrodzenia wskutek destabilizacji, lecz do osunięcia się pojedynczej płyty poprzez rozruszanie jej przez pokrzywdzoną. Poniżej tej jednej płyty wcześniej usunięte zostały dwie płyty znajdujące się poniżej. Biegły wskazał, że płyty użyte do budowy ogrodzenia są konstruowane w ten sposób, że są głównie w stanie przenosić obciążenia własne, tj. płyty dolne płyt górnych. Są zazbrojone prętami. W treści opinii jasno wskazano, że właściwością naturalną betonu jest to, że jego wytrzymałość na rozciąganie jest dziesięciokrotnie mniejsza niż wytrzymałość na ściskanie. Grubość płyt pozwala zachować odpowiednią otulinę prętów zbrojeniowych przez mieszankę betonową w trakcie betonowania, aby zastosować tylko pojedynczą siatkę

zbrojeniową w opozycji do stropów, czy balonów żelbetowych, które są przygotowane na przeniesienia dużo większych obciążeń konstrukcyjnych i mają inny sposób zbrojenia. Uderzenie płyty ogrodzeniowej, napieranie na płytę (poprzez uderzenie przez samochód) powoduje pęknięcie płyty, najczęściej w środkowej części. Dalsze napieranie powoduje wyboczenie płyty, dalsze wygięcie, co skutkuje jej skróceniu i wypadaniu z prowadnic w słupkach.

W realiach niniejszej sprawy wybite zostały dwie płyty dolne, co powodowało, że górna płyta mogła dużo swobodniej przesunąć się w dół po prowadnicy. Płyta taka mogła utrzymywać się w pozycji skośnej przez pewien czas, wskutek sił tarcia i zaklinowania się płyta nie przesunęła się od razu po usunięciu płyt znajdujących się poniżej. Jej naruszenie przez małąletnią, która uchwyciła się przedmiotowej płyty spowodowało, że jej ułożenie się zmieniło, siły tarcia i zaklinowanie zmniejszyły się i płyta osunęła się w dół na małąletnią. Jak jednak ustalił Sąd w dniu 27 października 2015 roku przed wypadkiem w ogrodzeniu brakowało

tylko jednej płyty, a otwór powstały w ten sposób nie pozwalał i nie był powodem na przemieszczenie się człowieka na teren zakładu (...). Dopiero usunięcie tuż przed wypadkiem płyty przez jednego z chłopców bawiących się na placu zabaw umożliwiło przejście. Do tego czasu ogrodzenie nie przewróciło się, a płyta górna, która później opadła wraz z dziewczynką, była skośnie umieszczona w prowadnicach. Taki stan nie stwarzał bez dodatkowych zachowań pokrzywdzonej i osób trzecich zagrożenia opadnięcia. Zresztą nawet usunięcie bezprawne tej płyty nie spowodowało osunięcia się tej płyty. Dopiero kiedy pokrzywdzona uwiesiła się na niej podczas przeskakiwania spowodowała na niej takie przeniesienia siły, że ten element ogrodzenia opadł wraz z nią. Oskarżony nie był w tym czasie obecny na miejscu, nie miał możliwości zareagowania na takie zachowanie. Co więcej, M. W. została ostrzeżona przez kolegę, po pierwszym jej przejściu, aby tego nie czyniła, bo jest to niebezpieczne, a mimo to powtórzyła swoje zachowanie, które zakończyło się dla niej tragicznie. Oznacza to, że zarówno wypchnięcie

jednej z płyt, pozostające poza wolą i wiedzą oskarżonego, jak i uwieszenie się pokrzywdzonej na płycie, również pozostające poza wolą i wiedzą oskarżonego, stanowiło związek przyczynowy stanu technicznego ogrodzenia z zaistnieniem zdarzenia. Bez tych dwóch czynników, należy powtórzyć – usunięcia płyty drugiej od dołu oraz działania pokrzywdzonej - do wypadku nie doszłoby. Nie ma natomiast prawnych i faktycznych podstaw do formułowania wniosków, że oskarżony w rozumieniu art. 160 § 3 kk powinien i mógł przewidywać, że w tym konkretnym dniu dojdzie do bezprawnego usunięcia jednej z płyt i uwieszenia się dziecka na płycie ogrodzenia, które może skutkować przedmiotowym wypadkiem. To zaś przekreśla istnienie związku przyczynowego pomiędzy zaniedbaniem oskarżonego we właściwym utrzymaniu stanu ogrodzenia z zaistniałym wypadkiem. Sytuację być może można byłoby oceniać inaczej, gdyby brak dwóch płyt utrzymywał się wcześniej, co oskarżony mógłby zaobserwować lub byłby o tym powiadomiony, gdyby też np. był obecny na miejscu i mógł zareagować na zachowanie dzieci, ale tak nie było.

Pomimo tego, że małoletni powinni pozostawać na placu zabaw pod opieką dorosłych, to przebywali tam sami, sami również podjęli zachowania niebezpieczne, tj. usunięto jedną z płyt i uwieszono się na jednej z nich. To zaś przekreśla możliwość przypisania oskarżonemu zachowania z art. 160 § 3 kk, ale i art. 155 kk, tj. spowodowania nieumyślnej utraty życia. Nie przeczy temu przyjęcie przez Sąd Okręgowy w sprawie II C 732/16 (nadal nieprawomocnie) odpowiedzialności odszkodowawczej oskarżonego za śmierć pokrzywdzonej. Podstawą tej odpowiedzialności w postępowaniu cywilnym stała się zasada ryzyka, a nie winy, która rodzi zupełnie inne konsekwencje. W tym zakresie sąd cywilny opiera się na odpowiedzialności właściciela budowli i jedynie okoliczności egzoneracyjne ją uchylają, co jest sytuacją zupełnie inną niż kwestie winy, tj. zaprzeczalności niezgodnego z prawem zachowania w rozumieniu przepisów prawa karnego materialnego.

Odrębną natomiast kwestią jest odpowiedzialność z art. 91 a prawo budowlane. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy prawo budowlane

obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej zapewniając:

(1.) spełnienie wymagań podstawowych dotyczących:

a) bezpieczeństwa konstrukcji

b) bezpieczeństwa pożarowego,

c) bezpieczeństwa użytkowania

d) odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych oraz ochrony środowiska,

e) ochrony przed hałasem i drganiami,

f) odpowiedniej charakterystyki energetycznej budynku oraz racjonalizacji użytkowania energii.

Zgodnie zaś z ust. 2 tego przepisu obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywać w należyтым stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do

nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej, w szczególności w zakresie związanym z wymaganiami, o których mowa w ust. 1.

Stosownie do treści art. 61 tejże ustawy właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany:

1. utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 5 ust. 2;

2. zapewnić dochowując należytej staranności, bezpieczne użytkowanie obiektu w razie wystąpienia czynników zewnętrznych oddziałujących na obiekt, związanych z działaniem człowieka lub sił natury takich jak wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, osuwiska ziemi, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, pożary lub powodzie, w wyniku których następuje uszkodzenie obiektu budowlanego lub bezpośrednie zagrożenie takim uszkodzeniem mogące spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia lub środowiska.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy prawo budowlane, obiekty budowlane powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela kontroli :

1. okresowej co najmniej raz w roku polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego elementów budowli narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu;

2. okresowej co najmniej raz na 5 lat polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego i użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia;

3. bezpiecznego użytkowania obiektu każdorazowo w przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 61 pkt. 2.

Zgodnie z ust. 3 tego przepisu właściwy organ w razie stwierdzenia nieodpowiedniego stanu technicznego obiektu budowlanego lub jego części, mogącego spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia i środowiska nakazuje przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, a także może żądać przedstawienia ekspertyzy

stanu technicznego obiektu lub jego części.

Zgodnie z art. 91a ustawy prawo budowlane, kto nie spełnia określonego w art. 61 obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należytych stanie technicznym, użytkuje obiekt w sposób niezgodny z przepisami lub nie zapewnia bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego, podlega grzywnie nie mniejszej niż 100 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Nie ulega wątpliwości Sądu, a zapewne i stron postępowania, że bieżąca konserwacja spoczywa na właścicielu obiektu budowlanego. Działaniami będącymi właśnie bieżącą konserwacją są czynności niezbędne do utrzymania obiektu budowlanego w odpowiednim stanie technicznym tak, aby nie ulegał pogorszeniu z powodu codziennej eksploatacji. Taka bieżąca konserwacja polegać może, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie, na wymianie jednych elementów na inne – nowe, bez konieczności odtwarzania stanu pierwotnego (który jest już remontem), remontem nie są również roboty, które prowadzą do powstania nowego elementu. Ustawa

nie zawiera definicji bieżącej konserwacji, stąd też należy odwoływać się do językowego, powszechnego rozumienia tego terminu, posilkować się również opracowaniami orzecznymi i piśmiennymi.

Generalnie chodzi tu o to, że bieżące działania konserwatorskie nie są aż tak zaawansowane jak remont, ale są to czynności mające na celu utrzymanie obiektu budowlanego w dobrym stanie w celu jego zabezpieczenia przed zużyciem się, zniszczeniem, utrzymywaniem w stanie zgodnym z przeznaczeniem.

Właściciel ma wobec obiektu obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa jego konstrukcji. Należytem stanem technicznym obiektu budowlanego jest stan zapewniający sprawność techniczną obiektu jako całości oraz sprawność techniczną elementów instalacji obiektu i urządzeń odpowiadających wymaganiom prawa, w tym techniczno-budowlanym.

Niewątpliwie dla oceny takiego stanu nie zawsze konieczne jest uzyskanie specjalistycznej opinii, gdyż już same oględziny pozwalają na ocenę stanu obiektu. Orzecznictwo, zwłaszcza sądów administracyjnych,

w powyższym zakresie jest bardzo bogate, nie sposób przywołać całości, wpływa jednak z nich zasadnicza teza, iż to właściciel musi podejmować działania uzasadnione okolicznościami, w tym również pochodzących od czynników zewnętrznych, które mają na celu utrzymanie obiektu budowlanego w stanie technicznych właściwym i niezagrażającym bezpieczeństwu ludzi. W świetle powyższych rozważań w pełni uzasadnionym było przypisanie oskarżonemu popełnienie czynu z art. 91 a prawo budowlane. Stan ogrodzenia ujawniony na podstawie zeznań świadków oraz dokumentów w pełni wskazuje na to, że nie podejmował on działań uchylających zagrożenie wynikające ze złego stanu technicznego ogrodzenia jako obiektu budowlanego w dniu zdarzenia (ale i wcześniej, w nieustalonym dokładnie okresie czasu). Owszem M. L. co jakiś czas dokonywał napraw, jednakże zdecydowanie w okresie poprzedzającym wypadek nadal ogrodzenie nosiło znaki nieprawidłowego użytkowania, tj. posiadało uszkodzenia. To, że powstawały one następstwem zachowań osób trzecich nie znosiły jego odpowiedzialności, na co wskazywały

przywoływane przepisy prawa budowlanego. M. L. mając przecież możliwości, nigdy przed dniem zdarzenia nie wnosił do administratora placu zabaw wezwań do usunięcia następstw istnienia tego placu zabaw, nie wnioskował o przeniesienie tego obiektu w inne miejsce.

Wreszcie biegły wskazał, że część wad ogrodzenia było wadami ukrytymi i można je było stwierdzić dopiero na skutek prac odkrywkowych. Chodzi tu o ustalenie wadliwego fundamentowania słupków. W konkluzji powyższych stwierdzeń biegły wskazał, że ogrodzenie nie spełniało wymagań z art. 5 i art. 61 ustawy prawo budowlane, nie było w należyтым stanie, aczkolwiek oskarżony wykonywał prace naprawcze, wymieniał płyty, jak wskazywał na to materiał dowodowy, ale nadal ogrodzenie było niszczone. Biegły wskazał ponadto, że M. L. mógł nie wiedzieć, jaki był sposób fundamentowania, ponieważ wykazały to dopiero prace odkrywkowe. Płot był niszczoney pomimo napraw, a dodatkowo wobec wad ukrytych, dochodziło do nieprawidłowej jego pracy. Sąd nie przypisał oskarżonemu odpowiedzialności za

nieprawidłowe fundamentowanie ogrodzenia, co było przedmiotem omówienia we wcześniejszej części uzasadnienia i nie ma potrzeby powtarzania tych uwag kolejny raz.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd uznał, że oskarżonemu można i należy przypisać wyczerpanie przez jego zachowanie znamion art. 91 a prawo budowlane jak to uczyniono w pkt. 1. wyroku. Bez wątplenia zachowanie oskarżonego cechuje się szkodliwością społeczną o stopniu większym niż znikomy. M. L. zaniechał swoim obowiązkom jako właściciela obiektu budowlanego. Nie ekskulpowano go to, że zniszczenia jego płotu były następstwem bezprawnych zachowań osób trzecich. Jako właściciel takiego ogrodzenia mając świadomość istnienia placu zabaw, jak też użytkowania posesji sąsiadującej przez osoby trzecie (równie osoby parkujące samochodu), powinien odpowiednio dbać o ogrodzenie, dokonywać jego napraw.

Oskarżonemu można postawić zarzut winy, tj. niezgodnego z prawem zachowania. Nie zachodziły wobec niego żadne okoliczności wyłączające lub

ograniczające winę, mógł i powinien zachować się zgodnie z prawem, jednak temu zaniechał. Na M. L., jako właścicielowi obiektu budowlanego spoczywał obowiązek zachowania go zgodnie z właściwym stanie technicznym, nie zagrażającym ludziom i środowisku, co oznacza, że jego zachowanie było bezprawne. Nie wyłączała jego odpowiedzialności okoliczność niszczenia i uszkodzenia ogrodzenia i jego elementów przez osoby trzecie i wbrew jego woli. Oczywiście nie można przypisać mu zamiaru bezpośredniego, tj. woli, aby ogrodzenie znajdowało się w takim stanie. Zdecydowanie jednak bywając często na terenie posesji widział, jakie nowe uszkodzenia się pojawiają i godził się z utrzymywaniem takiego stanu. To zaś pozwala na przypisanie mu zachowania z zamiarem ewentualnym.

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. L.	1., 2., 3.	1., 2., 3.	Czyn z art. 91 a prawo budowlane zagrożony jest karą nie mniejsza niż 100 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku. Orzekając o karze Sąd miał na uwadze wszystkie okoliczności wpływające na jej wysokość. Bezspornie fakt uprzedniej niekaralności jest okolicznością łagodzącą, którą Sąd miał na uwadze. Sąd miał na względzie i to, że to nie oskarżony dopuszcza się niszczenia własnego obiektu. Natomiast fakt, że oskarżony utrzymywał

stan spreczny z porządkiem prawnym od dłuższego czasu, w odniesieniu do całego ogrodzenia, ów wymiar kary podwyższa. Nie bez znaczenia jest również zachowanie oskarżonego po popełnieniu czynu, tj. jak wynikało z ustaleń, ogrodzenie to nie zostało do dziś naprawione. M. L. dopuścił się czynu z zamiarem ewentualnym, a jego zaniechanie ułatwiło uczestnikom wypadku sprowadzenie stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa. W ocenie Sądu zasadnym jest wymierzenie M. L. kary pozbawienia wolności w rozmiarze 8 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony, jak wskazano wyżej, nie był karany, ma 50 lat, co wskazuje na to, że całym swoim dotychczasowym życiem dowodzi przestrzegania prawa. M. L. ma ustabilizowane życie osobiste i zawodowe, brak jest przesłanek do przypuszczania, że dopuści się w przyszłości umyślnego czynu zabronionego. Sąd oznaczył okres próby na 2 lata uznając, iż będzie on adekwatny do konieczności weryfikacji jego postawy w przyszłości, już po uprawomocnieniu się orzeczenia. M. L. zobligowano w tym

			<p>czasie do informowania kuratora sądowego co 6 miesięcy na piśmie o przebiegu okresu próby. Sprzeniewierzenie się warunkom okresu próby, zaniechanie wykonania orzeczonego obowiązku, jak również naruszenie prawa poprzez popełnienie przestępstwa może skutkować zarządzeniem wykonania tej kary. Celem realnej dolegliwości wynikającej z uznania winy oskarżonego, dodatkowej funkcji wychowawczej i zapobiegawczej wyroku Sąd, na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę 200 stawek dziennych grzywny. Kara ta również pozostaje adekwatna do okoliczności czynu, społecznej szkodliwości i stopnia winy. O wysokości jednaj stawki dziennej Sąd orzekł mając na uwadze wysokość deklarowanych przez M. L. dochodów. I oznaczył ją na kwotę 50 złotych. Zaniechanie umyślne wykonania tej kary również może skutkować zarządzeniem wykonania kary pozbawienia wolności.</p>
<p>7.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

<p>7.6. inne zagadnienia</p>	
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>Sąd nie orzekał o obowiązku naprawienia szkody, o co wnioskował prokurator z uwagi na brak podstaw do orzeczenia o nim w niniejszym postępowaniu. Abstrahując już od treści wyroku, to takiemu orzeczeniu sprzeciwiał się art. 415 kpk, stosownie do którego o takim obowiązku nie orzeka się, jeśli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania. Dopiero podczas przemowy obrońca ujawnił, że takie orzeczenie nieprawomocnie zapadło przed Sądem Okręgowym, wobec czego zastosowanie miał w tym zakresie wspomniany przepis art. 415 kpk.</p>	
<p>7. KOsztu procesu</p>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i obciążył oskarżonego kwotą 14436,93 złotych, na którą składają się: ryczałt za doręczenia, opłata za uzyskanie danych o karalności oraz opłata za orzeczoną karę, a także wynagrodzenia biegłych oraz koszty związane ze stawiennictwem świadków na rozprawie. Oskarżony dysponował dochodami w kwocie 30000 złotych miesięcznie, zatem koszty sądowe odpowiadające zaledwie połowie jego miesięcznego uposażenia pozostają w jego możliwościach finansowych bez uszczerbku dla utrzymania swojego i osób mu najbliższych</p>	
7.Podpis		